

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Determinants of psychosis vulnerability; focus on MEF2- and glucocorticoid signaling
Speksnijder, N.

Citation

Speksnijder, N. (2013, November 28). *Determinants of psychosis vulnerability; focus on MEF2- and glucocorticoid signaling*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/22544>

Version: Corrected Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/22544>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <http://hdl.handle.net/1887/22544> holds various files of this Leiden University dissertation

Author: Speksnijder, Niels

Title: Determinants of psychosis vulnerability : focus on MEF2 - and glucocorticoid signaling

Issue Date: 2013-11-28

Addendum | Dankwoord

DANKWOORD

Nu dan het proefschrift is voltooid en de promotieplechtigheid dichterbij komt passeren de jaren als promovendus in gedachten regelmatig de revue. Een unieke tijd met even unieke mensen.

Allereerst gaat mijn dank uit naar mijn promotor Ron. Je gaf mij de gelegenheid om onderzoek te doen in je groep. Ik zal nooit je vraag vergeten tijdens mijn sollicitatiegesprek: kijk je wel eens naar voetbal of houd je alleen de uitslagen bij? Toen ik bevestigde alleen in de getallen geïnteresseerd te zijn was het volgens mij al snel beklonken. Na 5 jaar onderzoek naar relatieve genexpressie verschillen snap ik hoe ik ben beetgenomen. Ik heb je waardering, humor en bemoediging erg gewaardeerd.

Nicole, de meeste begeleiding die ik heb genoten kwam van jouw hand. Naast het wetenschappelijk inhoudelijke vooral ook op het gebied van het opschrijven daarvan. De gezellige sushi-lunches en tripjes op de boot zal ik niet vergeten.

I would like to say thanks to the scientists from Lundbeck who collaborated on this project on animal experiments, data analysis and lentiviral knockdown: Inge de Jong, Pekka Kallunki, Kenneth V. Christensen, Krzysztof Potempa, Jan Egebjerg, Jan T. Pedersen, Erik Nielsen and Michael Didriksen.

Onno, Melly, Roel en Erno, jullie zorgden met scherpe vragen tijdens werkoverleggen regelmatig voor goede discussies. Ook buiten die meetings was het erg leuk om met jullie te praten over mijn onderzoek of in het algemeen.

Dan mijn paranimfen: Annelies en Liane. Wat leuk om jullie te hebben leren kennen! Annelies, al vanaf het begin konden we het goed met elkaar vinden en was een 'klik'. Dat is al die tijd zo gebleven. Niet alleen de wederzijdse interesse in het onderzoek maar ook de vriendschap daarbuiten heb ik erg gewaardeerd. Ik verwacht en hoop dat we nog lang vrienden zullen zijn. Liane, we konden altijd geweldig lachen met elkaar. Geen goede combi als je op dezelfde kamer zit. Met nog 5 collega's. Maar gezellig was het wel! Je ijzeren doorzettingsvermogen heb ik bewonderd en het heeft je een mooi proefschrift opgeleverd.

Rixt, ik heb genoten van onze samenwerking. En bovendien veel geleerd van je kritische blik en je positivisme als de resultaten niet waren wat we zo graag hoopten.

Servane bedankt voor je hulp op het lab en je betrokkenheid. Yves, thanks for the nice time and being the only other man in a room dominated by women. Peter, zonder al het voorbereidende werk met de microarrays en laser-micro dissection was er voor mij geen project geweest. Ans, bedankt

voor de in situ hybridisaties. Bedankt ook aan Angela, Judith, Femke, Maaïke, Dirk-Jan, Sanne, Carla, Chantal, Nikos, Ioannis, Wout en alle andere MedFarm collega's.

Ik wil graag mijn studenten bedanken die hebben bijgedragen aan de resultaten in dit proefschrift: Willem, Max, Ikrame en Emmy. Daarnaast ook aan Jonas, Tabea en Nick die me hielpen met het chronische stress project.

Naast mijn werk, waar veel tijd in ging zitten, had ik gelukkig een thuisfront waar ik altijd op kon rekenen. Mijn (schoon) familie die altijd geïnteresseerd waren in mijn werk en mijn vrienden die voor het nodige vertier en jolijt zorgden: Karsten en Marloes, Gerben en Christy, Robert en Hester, Jonathan en Nelleke, André en Josien, om er maar een paar te noemen, bedankt!

Lieve Helma, mijn meeste dank gaat uit naar jou. Ondanks dat we een drukke thuissituatie hadden (en hebben) met de meiden heb je me altijd gesteund in mijn beslissing om te gaan promoveren. Ik denk niet dat ik dat andersom ook had gekund. Maar wat niet is kan nog komen! Ik ben je er erg dankbaar voor.

Lieve Aimeé, Ninthe en Vera, heerlijk dat het jullie niets uitmaakt wat ik doe. Als ik er maar voor jullie ben. Dat zet alles weer in perspectief.

